

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA X.

1. *Adloquitur suum Ismaëlem, eiusque deplorat ærumnas.*
2. *Se vulgi iudicio fore suspectam adulterij timent.*
3. *E quo timore mæror.*

C Vi caput immitti sic Sirius incoquit astro,
 Quis ferat ærumnas ô mea vita tuas?
 An tua mater amans expressit in ora papillas,
 Nunc bibat vt lacrymas testis arena tuas?
 Et draco deserris qui plurimus ardet arenis,
 Pestifero questus hauriat ore meos?
 Hinc oculus lacrymas pro lacte profundit amaras:
 Pro dape singultus torrida corda vorant,
 Nec modus his lymphis quas lugubris exprimit angor,
 Sorisque alterna refert, ceu mola versa rotis.
 Sol imbres bibulo radio quas siccat & æstu;
 Roscida nocturnis luna reponit aquis.
 Et Gnari, quos ore bibit, sicut ignea fletus;
 Æger eos matris corde regignit amor.
 Sed gena quid vitreas lacrymis indulget habenas
 Calx vbi torper iners? calce terenda via est.
 Ergo sitibundis peritura vagabor arenis
 Hic vbi mille viæ, nec via mille vijs.
 Quis scit an immanes tellus alit ista leones?
 Horridaque immites pascat an ora tigres?
 Me potius rapido ferus hauriat vsus hiatu
 Quam sequar innumeræ rædia mille viæ.
 Fortè quis incertam si viderit ire viator,
 Exulio fingit crimina digna meo.
 Meque ream nullo sub iudice damnat. Erinny,
 Forsan & arcanis appetit opprobrijs,
 Et dicit cui non Abrahæ domus hospita Codro est?
 Cui non nota fides? cui malè notus amor?

Omnibus

ELEGIA X.

23

Omnibus ille parens, vni tibi sæuiat hostis ?
 Vnus & in Gnarum sæuiat ille suam ?
 Sæua nec ipsa quæ dentibus asperat iras
 Tigris, in agnatam tigrida bella ciet.
 Ne dum torus amor cuius Abrahamus egeno,
 In tua damna, nocens ni mereare, furit.
 Infelix ! quo te maculasti crimine, nuptam
 Tam bene composito pellat vt ille toro ?
 Ille quidem sic turpe meo sine crimine, crimina
 Opprobat. opprobrio saucior icta meo.
 Quid faciam infelix ? manant mea lumina fletu :
 Non alio mores vindico teste meos.
 Respondere liber : gemitu interrumpo querelas :
 Sed tamen hi gemitus pondera vocis habent.
 Me mea, confiteer, finxit fors inuida seruam ;
 Nec pudet : at turpi crimine vita caret.
 Sic ego : mox intercipiunt suspiria vocem ;
 Atque iterum exurgens obstruit ora dolor.
 Quid tamen hoc prodest si me mea poena nocentem
 Arguit, & fœdi criminis esse ream ?
 Nempe memor veteres retractat cura dolores :
 Et quod non decuit ferre, tulisse pudet.

ELEGIA XI.

1. Agar pristinam felicitatem suam, & Ismaëlis commemorat.
2. Presentem infelicitatem deplorat.
3. Ismaëlis morientis habitum depingit.
4. Agaris querimonia.

Loquar insanos pectus queis vritur ignes,
 Quæque sedent imo vulnera fixa sinu ?
 Elingui ah ! hæret vox intertexta palato !
 Singultumque voras, murmura trunca, stupor.

B iiij

Scd